

«Інтелектуальна власність — немов наркотик: чим більше її пізнаєш, тим більше від неї залежиш»

Наш гість — **АНТОНІНА ПАВЛІВНА ПАХАРЕНКО-АНДЕРСОН**,

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР ПАТЕНТНО-ПРАВОВОЇ ФІРМИ «ПАХАРЕНКО І ПАРТНЕРИ», БЕЗУМОВНИЙ АВТОРИТЕТ СЕРЕД ІР-ЮРИСТІВ УКРАЇНИ, ЖІНКА-ЛЕГЕНДА У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

З НЕВИЧЕРПНОЮ ЕНЕРГІЄЮ ТА НАСНАГОЮ ДО УЛЮБЛЕНОЇ СПРАВИ, РОЗУМНА І ГАРНА, ЯКУ РОКИ ЛИШЕ КРАСЯТЬ, А НАБУТИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ ТА ЖИТТЄВИЙ ДОСВІД ДОЗВОЛЯЄ ВИРІШУВАТИ СКЛАДНІ ЗАВДАННЯ ТА ВИГРАВАТИ «ПІОНЕРСЬКІ» СПРАВИ В СУДАХ В ІНТЕРЕСАХ СВОЇХ КЛІЄНТІВ

Співрозмовниця

— Антоніно Павлівно, які, на Ваше переконання, існують сьогодні критерії успішності в юридичному бізнесі?

— Якщо говорити про критерії успішності в юрбізнесі, то як і в будь-якій справі, для досягнення успіху необхідна синергія кількох чинників, серед яких головні — це професіоналізм, клієнтоорієнтованість та відповідальність. Потрібно весь час набувати нові знання, розвиватись, бути в авангарді своєї справи, відслідковувати актуальні зміни як в законодавстві, так і в суспільстві.

— Коли Ви вирішили стати юристкою і чому? З чим пов'язаний вибір сфери ІР?

— Перша освіта у мене була не юридична, а технічна, яка допомо-

гла отримати системний підхід до вирішення будь-якого питання. Потім я здобула освіту в галузі патентознавства і винахідництва й багато років працювала у сфері ІР. У 1993 р. створила з колегами одну з перших патентних компаній, потім ми розділилися, і кожен пішов своїм шляхом. Я заснувала патентно-правову фірму «Пахаренко і партнери», хоча працювати спочатку доводилося практично на колінах. Та сьогодні я пишаюсь, що започаткована мною компанія — визнаний лідер ринку у сфері ІР з професійною командою, у якій працюють понад 40 висококваліфікованих спеціалістів.

Що стосується юридичної освіти, то я пішла здобувати освіту за фахом «правознавство», коли клієнти почали активно звертатись з питаннями отримання не тільки прав на об'єкти інтелектуальної власності, але й їх захисту.

Ми починали саме з інтелектуальної власності, а наразі у нас фірма називається патентно-правова, оскільки в ній працюють 20 різнопрофільних юристів та більше 20 фахівців у сфері інтелектуальної власності. Наші співробітники постійно підвищують свій професійний рівень, мають по 2–3 вищі освіти.

— Як проходить Ваш звичайний робочий день?

— Робочий день проходить «від світанку до заходу й від заходу до світанку» (сміється). З самого ранку починаєш і працюєш невинно цілий день, тому що весь час надходять нові запити і завдання від клієнтів. Активно проходять і різноманітні зустрічі, тим паче, що під час пандемії коронавірусу (COVID-19) спілкування перейшло в режим онлайн, тому зустрічі іноді відбуваються в режимі «нон стоп», коли один захід плавно переходить у інший. Це спілкування як з вітчизняними, так і іноземними клієнтами, а також різноманітні профільні зустрічі з колегами.

— Для Вас робота — це..?

— Напевне, це не тільки обов'язок, бо тоді робота стає в тягар. Як і для кожного, хто любить свою справу, для мене це, перш за все, творчий процес, який мені подобається. Звичайно, це не сенс життя, але одна з головних його складових. Тим паче, що роботу в сфері інтелектуальної власності можна розцінювати як хобі, тому що тобі весь час цікаво, ти весь час опановуєш нові знання, і в результаті

складні справи даються легше, бо ти щиро любиш свою роботу.

Я вже казала колись, що інтелектуальна власність — немов наркотик: чим більше її пізнаєш, тим більше від неї залежиш. Мені дуже цікаво займатися цією справою. Та й не тільки мені, бо всі, хто у нас працюють, ентузіасти ІР, всім цікава ця сфера. Мабуть, саме завдяки цьому клієнти, які прийшли до нас, залишаються з нами надовго, а потім ще й рекомендують нас один одному. А ми намагаємося робити все швидко і професійно, щоб кожен клієнт відчував, що ним займаються пріоритетно, його цінують.

— Як змінилися Ваші підходи до ведення бізнесу зараз порівняно з підходами 10 років тому?

— 10 років тому більше роботи було пов'язано з отриманням прав на об'єкти інтелектуальної власності, їх реєстрацією. Сьогодні більшість клієнтів мають вже свій портфель

тім вести перемовини з можливими дистриб'юторами. Бо незадоволені претенденти можуть, наприклад, зареєструвати на себе торгові марки, які належать вашій компанії, а потім створювати вам складнощі на ринку.

— Яку роль у досягненні успіху відіграє удача (або щасливий випадок)?

— Звичайно, є якась частка удачі в успіху, але сподіватись тільки на неї не варто, бо насправді досягнення успіху — це щоденна робота! Людина, який начебто пощастило, на погляд інших, — це людина, яка зробила те, що інші лише збиралися зробити, але зволікали. Удача звичайно приходить, коли ви дієте, як відображення вашого позиціонування на ринку, як результат вашої наполегливої праці та професіоналізму. Якщо ти готовий досягти вершин у своїй справі і віриш у свій успіх, то удача не змусить себе довго чекати! А успіх — це коли клієнт точно

» «Клієнт перш за все!» — це мій головний принцип

знає, до кого звертатися за необхідною послугою на ринку, бо сьогоднішні клієнти добре орієнтуються у кон'юктурі юридичного ринку і знають, чого хочуть від вас!

— Коли Ви востаннє були у поганому настрої?

— Поганий настрій — це не про роботу! Якщо ви прийшли на роботу, то поганий настрій слід залишати за порогом офісу. Поганий настрій або погані життєві моменти не повинні у жодному випадку шкодити вашій роботі.

— Які принципи в роботі Ви ніколи не зможете порушити?

— «Клієнт перш за все!» — це мій головний принцип. Коли приходить клієнт, ми зобов'язані йому допомогти.

— Скільки часу Ви присвячуєте сім'ї, а скільки — роботі (в порівнянні з співвідношеннями)?

Ukrainian Women in Law 2020

— Так, у відсотках і не скажеш, тому що навіть повернувшись додому, робочі моменти я не залишаю за порогом оселі. Для мене звично засиджуватися до пізньої ночі за пошуком релевантної інформації для прийняття того чи іншого рішення по справі, бо ти не можеш вимкнути думки, як вимикаєш світло — раз, і відключив.

Крім того, мої донька, син та чоловік працюють пліч-опліч зі мною в компанії та розділяють моє захоплення інтелектуальною власністю.

Компанія — це також моя дитина, я не просто працюю, а живу ІР. Але дуже важливо, щоб і колектив був з тобою на одній хвилі, і мені з цим дуже пощастило. У нас в компанії працюють однодумці, всім співробітникам цікаві справи, які вони ведуть, а тому іноді колеги затримуються до пізньої ночі. Ось така колективна відповідальність. Я щиро вдячна всім, хто працює в компанії, за професіоналізм та небайдужість до справи.

Звичайно, коли я їду у відпустку, намагаюсь більше часу приділити рідним та відпочинку. Проте й у відпустці, коли телефонують клієнти, я беру слухавку, щоб поспілкуватись та надати необхідну консультацію, бо коли ви клієнтоорієнтовані, це означає, що ви завжди на зв'язку — 24 години на добу 7 днів на тиждень! У мене був випадок, коли 31 січня за 3 години до Нового року подзвонив клієнт, і ми вирішували його питання.

— Як проводите вільний час?

— Вільний час проводжу у подорожах та відпочинку з родиною. І дуже ціню ці моменти родинного спілкування. Наразі пандемія внесла свої корективи не тільки у робоче, але й у моє особисте життя — я протягом півроку онлайн спілкуюся з чоловіком, який залишився в іншій країні. Однак закінчиться карантин — і ми повернемося до звичного ритму життя та спілкування.

— Три речі, які б Ви взяли з собою на безлюдний острів.

— У наш час на будь-якому острові має бути супутниковий зв'язок (сміється), а тому я візьму для ділового спілкування з клієнтами телефон для супутникового зв'язку, бо без роботи я свого життя не уявляю. [HR](#)

Підготувала **Анна Трішчева**, журналіст, спеціально для «Юридичної Газети»

www.yur-gazeta.com

